

Vull dir

22/VII/1933

Ja ha estat denunciada en altres llocs i ocasions aquest autèntic flagell del llenguatge col·loquial que consisteix en el vici de fer precedir cada oració del discurs, i fins als diversos fragments de cada oració, de l'expressió «vull dir». I, encara, s'arriba a l'extrem, sovint, que després que hom ha dit «vull dir» no digui absolutament res i només es produeixi una pausa vacil·lant, un barboteig imprecís... Cal confessar que es tracta d'un vici encomanadís, i que per poc que un badi i sigui una mica receptiu, pot passar que sense adonar-se'n ja es trobi, abans de dir una cosa, anticipant, innecessàriament, que la vol dir.

Aquesta expressió, però, no és pas incorrecta ni, en tots els casos, gratuita o superflua. Volem dir que, usada adequadament, respon a una intenció molt específica. Carles Riba, per exemple, al magistral pròleg a la segona edició del Diccionari Fabra la fa servir quatre vegades. Sempre, però, precedint una afirmació que, amb unes altres paraules, repeteix una afirmació anterior immediata, perquè s'entengui millor o per tal d'ampliar-la o afinar-la. Aquest és, doncs, l'ús adequat del famós «vull dir»: indicar una repetició de concepte amb noves paraules. Amb una base real i justificada, i amb el lògic afany de fer-se entendre, es comprèn millor l'expansió, esdevinguda abús, d'aquesta fórmula en el nostre llenguatge.

De fet, quan es volen expressar conceptes molt densos i idees molt riques de significat no es pot prescindir d'aquestes reiteracions amb formulacions diferents. I això constitueix, precisament, una de les característiques de la prosa de Carles Riba, polida i treballada com una peça d'orfebreria, i ajustada i afinada com una de mecànica, tot supeditat a la intenció d'expressar amb precisió absoluta idees molt complexes i riques de matisos subtilíssims. Hi abunden, com a lògica conseqüència, aquestes formulacions dobles, la segona de les quals es fa precedir de vull dir o bé d'altres fórmules anàlogues i adequades a cada cas: es a dir, més ben dit, si es vol, sit altrament, si cal dir-ho altrament, en altres termes, etc.